

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται·
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ μέχρι προσέχουσ Σβρίου 1897· καὶ
δρ. 8
Φρ. 10

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ πενταετίας συνήγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀ-
πανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἀνεκουφίσθη

ὀλίγον ἐν ἀρχῇ τῆς ἐβδο-
μάδος ταύτης, ἡ καρδιά τοῦ
ἐλληνικοῦ ἔθνους ἀπὸ τὸ βάρος τῆς γερμανικῆς
ἐχθρότητος καὶ κακεντρεχείας, ἥτις ἐξεδηλοῦτο
κατὰ τρόπον πολὺ ἐπιδεικτικὸν ἐναντίον τῶν
ἐλληνικῶν συμφερόντων, ὅχι μόνον τῶρα ὅτε
διεξάγονται αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς συνομο-
λόγησιν τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ πρὸ ταύτης καὶ
πρὶν ἐτι ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν. Τὴν ἐχθρικήν ταύτην
στάσιν καθ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν Τούρκων ἀνέ-
λαβεν ἐργολαβικῶς καὶ αὐτοπροσώπως ὁ αὐτο-
κράτωρ Γουλιέλμος. Πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῶν
φιλοτούρκων διαθέσεων τοῦ δὲν ἐδίστασε νὰ τα-
ξειδεύσῃ καὶ μέχρι Πετροπόλεως ἵνα πείσῃ καὶ
τὸν Ρῶσον μονάρχην νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐ-
τὴν πορείαν. Ἐκεῖ ὑψὼν τὸ ποτήριον ἵνα ἀπο-
κριθῇ εἰς τὰς φιλερηνικὰς διαθέσεις τοῦ τσάρου
ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ὠμίλησε μὲ τὸν συ-
νήθη αὐτῷ ἐγωῖσμόν. Ἐδήλωσεν εἰς τὸν τσάρον
ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ τιμωρήσῃ πάντα ὅστις
ἤθελεν ἀντιστρατευθῇ εἰς τοὺς εἰρηνικοὺς σκο-
ποὺς τοῦ.

Προδήλωσε ἡ δόλως αὕτη τοῦ γερμανοῦ μο-
νάρχου δὲν ἐγένετο εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν· οἱ με-
μνημένοι εἰς τὰ μυστήρια τῆς πολιτικῆς καὶ
δυνάμειοι νὰ γνωρίζωσι τὰ καθ' ἑκάστα τῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων ἰσχυρίσθη-
σαν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ ἀπειλὴ αὕτη ἐξεστομίσθη
κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἐσχάτως μὴ ἀνεχο-
μένη τὰς παραδόλους ἀξιώσεις τῆς γερμανικῆς
πολιτικῆς ἐρριψε βλέμμα συμπαθείας πρὸς τὴν
ἀτυχούσαν Ἑλλάδα καὶ ὑψωσε φωνὴν συνήγο-
ρον ὑπὲρ αὐτῆς.

Μέχρι τοῦδε τὸ συνέδριον τῶν ἐν Κων)πόλει
πρεσβευτῶν εἶχε περιέλθει εἰς τὴν ἀναπόδρα-
στον ἀνάγκην νὰ ἀκούῃ μόνον τὰς εἰσηγήσεις
τῆς Γερμανίας, ἥτις ὅτε μὲν ἐπρότεινε τὸ ποσὸν
τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως, ὅτε δὲ τὴν ἐπι-
βολὴν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν οικονομικῶν τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ ἄλλοτε τὴν διαρρύθμισιν τῶν συνόρων,
εἰς τρόπον ὥστε οἱ Τούρκοι νὰ εἰσέρχωνται ἀκο-
λύτως καὶ ἐντὸς δύο ὥρων εἰς Λάρισσαν ἢ δὲ
Ἑλλάς νὰ μὴ δύναται νὰ ἀντιτάξῃ ἀντίστασιν.
Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ αἰτήματα ταῦτα ἐγέ-
νοντο ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν τῶν ἄλλων
δυνάμεων. Καὶ διατί ὅχι; Οὐδεὶς παρέστη συ-
νήγορος ἡμῶν. Ἀπαντες ὑπὲρ τῶν τούρκων ὑπὲρ
τῆς Ἑλλάδος οὐδεὶς.

Ἐνῷ δὲ εἶχον γίνεαι ἀποδεκτὰ ἅπαντα τὰ αἰ-
τήματα παρέστη εἰς τὸ μέσον ὁ Τεφίκ πασᾶς,
ὅστις ἀντιθέτως πρὸς τὰ προσυμφωνηθέντα ἐδή-
λωσεν ὅτι ἡ Τουρκία δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκκενώσῃ
τὸν Βῶλον, Λάρισσαν καὶ τὰ Τρίκαλα πρὸ τῆς
ὀλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως· εἰς
τὰς παραλόγους ταύτας ἀξιώσεις τοῦ Τεφίκ
προσῆλθε συνήγορος καὶ ὑπέρμαχος ὁ γερμανὸς
αὐτοκράτωρ ἀπειλῶν ἐκείνον ὅστις δὲν ἤθελεν
ὑποταχθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις ταύτας· ὡς εἰκὸς ἡ

ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἦν ἀπέβλεπον αἱ ἀπειλαὶ
αὗται παρέστη εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβευτῶν
ἐπίμονος εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς συνήγορος τῆς
ἀμέσου ἐκκενώσεως ὀλοκλήρου τῆς Θεσσαλίας·
οὕτω δὲ, κατ' ἀνάγκην διεκόπησαν αἱ διαπραγ-
ματεύσεις καὶ ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν δὲν θὰ γίνῃ
πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ Ἀνοτῶ εἰς Παρίσιον.
Πιστεύεται δὲ ὅτι ὁ Ἀνοτῶ διαλεχθεὶς εἰς Πι-
τρούπολιν μετὰ τοῦ Μουραδιέφ ἔθηκε τὰς βάσεις
τῆς πιθανῆς λύσεως τοῦ ζητήματος συμφώνως
πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως
καὶ τὸ δικαίον.

Ὅχι ἦτον παρ' ἡμῖν ἡ ἐπέμβασις αὕτη
τῆς Ἀγγλίας, ἐὰν ἔχῃ σκοπὸν νὰ ἀντιταχθῇ
μέχρις ἀποτελέσματος, θὰ προκαλέσῃ ἀμέριστον
τὴν εὐγνωμοσύνην ὀλοκλήρου τοῦ ἐλληνικοῦ
ἔθνους, ἰδίᾳ δὲ τῶν Θεσσαλῶν, εἵτινες περιφέ-
ρονται ἄστεγοι καὶ ἀπάτριδες εἰς τὰς ἀγυῖας
τῶν διαφόρων πόλεων μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς ἐν-
δείας καὶ ὑπὸ φθοροποιῶν νοσημάτων.

Ὁ φιλαλήθης καὶ ἀμερόληπτος ἀνταπο-
κριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου ἐξ Ἀ-
θηνῶν τηλεγραφεῖ: Εἶδα τὸν χάρτην τὸν
δεικνύοντα τὴν νέαν ὁροθετικὴν γραμμὴν,
τὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινου-
πόλει στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ προηγου-
μένη μεθόριος, ἥτις διῆκε διὰ τοῦ ρεύματος
τῆς ὁροσειρᾶς, τῆς ἀποτελούσης τὸ γεω-
γραφικὸν ὄριον τῆς θεσσαλικῆς πεδιάδος πρὸς
βορρᾶν, ἀντικαθίστανται διὰ νέας γραμμῆς
ἀκολουθούσης ἐν γένει τὰς μεσημβρινὰς ὑπω-
ρείας, καὶ διδούσης εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν
Μελούναν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας σπουδαίας
διόδους. Οὕτω πᾶσα μέλλουσα ἐπιθετικὴ
πράξις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ἀποβαίνει
σχεδὸν ἀδύνατος, ἡ δὲ Τουρκία θὰ εἶνε εἰς
θέσιν νὰ εἰσβάλλῃ εἰς Θεσσαλίαν χωρὶς νὰ
περιμένῃ νὰ εὕρῃ σοβαρὰν ἀντίστασιν. Ἀπαξ
μόνον ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀπομακρύνεται
ἀπὸ τῆς βάσεως τῶν ὑπωρείων. Ὀλίγῳ δυ-
τικώτερον τῆς Λαρίσσης ἡ νέα μεθόριος ἀπο-
μακρύνεται ἀπὸ τῶν ὁρέων καὶ διασχίζει τὸν
Πηνειόν, ἐμπερικλείουσα μεγάλην ἑκτασιν,
καὶ καθιστῶσα τὴν Τουρκίαν κάτοχον ἀμφο-
τέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ. Ἡ γραμμὴ
διασχίζει ὀπίσω τὸν ποταμὸν 14 χιλιομέτρα
ἀπὸ τῆς Λαρίσσης καὶ φθάνει εἰς τὰ ὄρη τὰ
παρὰ τὸν Τύρναβον. Ἡ διάταξις αὕτη, ἥτις
θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς Τούρκους νὰ ζεύξωσι
τὸν ποταμὸν καὶ νὰ φέρωσι τὰ στρατεύματά
των ἐντὸς δύο ὥρων πορείας ἀπὸ τῆς Λαρίσ-
σης, προξενεῖ, ὡς εἶνε ἐπόμενον, μεγάλην
δυσἀρέσκειαν ἐδῶ. Οἱ Τούρκοι, κατέχοντες
τὰς δύο ὀχθὰς τοῦ Πηνειοῦ, θὰ ἐπιβάλλωσι
περιορισμοὺς ἐπὶ τοῦ πλοῦ. Φαίνεται ὅτι ὁ
σκοπὸς ἦτο νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Τουρ-
κίαν αἱ κυριώτεραι κλεισώρειαι, ἀλλὰ δὲν
ἐπεριμένετο νὰ γείνῃ ἰδιαιτέρα διαρρύθμισις
πρὸς διευκόλυνσιν ἐνδεχομένου ἐπιθετικοῦ
κινήματος ἐκ μέρους τῆς καὶ ἐγκατάλειψιν
τῆς θεσσαλικῆς πρωτευούσης εἰς τὸ ἐλεῖν
τῆς. Ἡ λίμνη καὶ τὸ διαμέρισμα τοῦ Νε-
ζεροῦ ἀφίονται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τούρκοι στρατιῶται συνέλαβον ἐν Παραμυ-
θίᾳ παρὰ τὸ χωρίον Κεραμίτσα δμάδα χωρικῶν
εἵτινες μετέβαινον πρὸς ἀγορὰν ἀραβοσίτου.
Ἀφοῦ ἐκακοποίησαν αὐτοὺς ἀφῆρσαν καὶ 50
ὀθωμανικὰς λίρας τὰς ὁποίας ἔφερον μεθ' ἑαυ-
τῶν πρὸς ἀγορὰν τοῦ ἀραβοσίτου.

— Εἰς δὲ τὸ χωρίον Ληᾶ ἐλεηλατήθη τὸ
κατάστημα τοῦ Κοτσίου.

— Εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου—
ἐκτὸς τῶν χωρίων ἀπὸ 5 Πηγαδίων ἕως Ἀρ-
τα—ἐπικρατεῖ σχετικῶς ἡσυχία καὶ τάξις. Μό-
νον ἡ φορολογία εἶνε ἀνυπόφορος. Οἱ κάτοικοι
καθ' ἑκάστην ὑποβάλλονται καὶ εἰς νέαν φορο-
λογίαν ἄλλοτε πληρώνοντες διὰ κλίνας τοῦ
στρατοῦ, ἄλλοτε δι' ἵππους, ἄλλοτε δι' εἶδη
ὑποδήσεως κτλ. κτλ.

— Τὸν Κουμουνοῦρον οἱ Τούρκοι τὸν θαυμά-
ζουν, τὸν φαντάζοντα λέοντα ἔχοντα ἀνά-
στημα ἴσα μὲ τὸν Λυκαβητόν· συχνάκις δὲ ἐρω-
τῶσι περὶ αὐτοῦ τοὺς ἐν Ἑλλάδι ταξειδεύου-
μένους.

— Εἰς τὸ τουρκικὸν στρατόπεδον ἤρχισε ὀλί-
γον τι ἡ πείνα. Ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ
εἶνε δυσἀρεστος. Οἱ Γκέγκηδες καὶ οἱ ἐθελονταὶ
ἔχοντες ἄλογα καὶ ἡμιόνους ἀξίας 10—20 λι-
ρῶν τὰ πωλοῦσιν εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς μόνον
καὶ μόνον ὅπως ἐξοικονομήσωσι τὸν ἐπιούσιον
ἄρτον.

— Πρὸ ἡμερῶν κατέπλευσε εἰς Αὐλῶνα μοῖρα
τοῦ Ἀγγλικῷ στόλου. Ἡ εἶδαις μεταδοθεῖσα
τεταδοθεῖσα τηλεγραφικῶς εἰς Ἰωάννινα κατε-
τάραξε τὴν τε διοίκησιν καὶ τοὺς ἀρχηγούς
τοῦ στρατοῦ. Ἐροθήθησαν καμμίαν νέαν πλε-
κτάνην τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ὑπὲρ τῶν ἐλλή-
νων, εὐτυχῶς τὰ ἀγγλικά πλοῖα ἀνεχώρησαν καὶ
ἡσυχασαν οἱ ἀγάδες.

— Καὶ ὁ ἑτερος τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Σουλ-
τάνου Σεβιάτ βένης ὅστις εὐρίσκειτο εἰς Ἡπειρον
μὲ εἰδικὴν ἀποστολὴν ἀνεχώρησεν ἐξ Ἰωαννίνων
εἰς Κων)πολιν.

— Εἰς Ἰωάννινα ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν
στρατευσίμων τρ. ἔτους· διετάχθη δὲ νὰ γείνῃ
αὕτη καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Βιλαετίου.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ἀλέξανδρος τοῦ χρονικοῦ διαστήματος διὰ
τὸ ὁποῖον ἐξελέγη πρόεδρος τῆς κρητικῆς συνε-
λεύσεως ὁ δὲ τὸς κ. Σπυριδωνίδης, νέα ἐκλογὴ
ἐγένετο καθ' ἣν ἀνεδείχθη πρόεδρος ὁ κ. Ἐ-
λευθέριος Βενιζέλος, δικηγόρος καὶ εἰς τῶν ἀρ-
χητῶν τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ Ἀκρωτηρίου.
Ὁ κ. Βενιζέλος διακρίνεται ἐπὶ εὐφραδείᾳ,
ὁξυνείᾳ καὶ πολιτικῇ δεξιότητι. Ὡστε πεποι-
θῆς ὑπάρχει, ὅτι θάλει διευθύνει δεξιῶς καὶ
κατ' εὐχὴν τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπαναστατικῆς
Συνελεύσεως.

Ἐκ Χανίων διεβιβάσθη ἡ πληροφορία,
ὅτι πολλοὶ τῶν Τουρκοκρητῶν ἐξεδήλωσαν τὴν
ἐπιθυμίαν νὰ ἀπέλθωσι τῆς νήσου· παρὰ τοῖς
περισσότεροις δ' αὐτῶν παρατηρεῖται πραγματι-
κῶς ἐν τούτοις μεταναστεύσεως. Κατὰ πόσον
θέλει ἐν τούτοις πραγματοποιηθῇ ἡ μετανά-
στευσις αὕτη ἀγνοοῦν τοῦτο ὅμως ἐξαγεται ἐκ
τῆς εἰδήσεως, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ παρτίτιοι ὅλων
τῶν συμφορῶν τῆς νήσου, οἱ Τουρκοκρητῆς ἔβα-

ρύνθησαν και ἀπηλπισήσαν ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν Κρήτῃ ἀναρχίαν.

— Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις παρὰ τῶν ναυάρχων, ὅπως τιμωρῶσι παραδειγματικῶς πάντα παραξίαν, ἐνέδωκεν εἰς ἀπελπίαν τὸν μουσουλμανικὸν πληθυσμὸν Χανίων πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ συνιστῶν ἡσυχίαν καὶ τάξιν. Ἀλλὰ τὴν ἀπελπίαν τῶν ἱσπανίζοντων ἡ παρ' αὐτοῦ σχηματισθεῖσα πεποίθησις ὅθωκεν. Στρατὸς δὲν θὰ σταλῇ εἰς Κρήτην, ἀπεσπάρθη δ' αὕτη ἀπὸ τῆς κυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου, ἀπὸ ἐγκαθιδρύσεως δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἀπειλοῦσιν αὐστηρᾶς τιμωρίας. Ἐνεκα τούτου, οὔτε ἀπειλαὶ πλεονέκτουσιν παρ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἀποπειραὶ γίνονται πρὸς διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας· ἔπαυσαν δὲ νὰ διατυπώσιν πλεονέκτουσιν καὶ ἀξιώσεις.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγραφήματα ἐκ Δουκέρνης παριστῶσιν ἀληθῶς μεγαλοπρεπὴ τὴν ἐκείθεν διὰ τὴν Ρωσσίαν ἀναχώρησιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἐκ τοῦ αἰσηροδρμικοῦ σταθμοῦ ἡ προεδρική συνοδεία, ἥτις εἶχε ὡς φρουρὰν δραγόνους καὶ ἐρίππους χωροφύλακας, διηυθύνθη εἰς τὸ διοικητήριον, ἔθνα μόνον τὸ ὄχημα τοῦ προέδρου εἰσέλθον εἰς τὴν τιμητικὴν αὐλήν. Ὁ πρόεδρος ἐστὶν πρὸ τῆς ἀναμνηστικῆς τῆς ἐπισκέψεως Πέτρου τοῦ Μεγάλου πλακό, ἥτις φέρει τὴν ἐπιγραφὴν: «Ὁ Τσάρος Πέτρος ὁ Μέγας διέμεινεν ἐν τῷ μεγάρῳ τούτῳ ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου 1717.» Τῇ 2 μ. μ. ὅρα τῆς αὐτῆς ἡμέρας 6) 18 π. ὁ Φίλιξ Φῶρ ἐπέβη εἰς «Ἐλεαν», πολλοὶ δὲ προσκεκλημένοι ἐπέβησαν ἀτμοπλοίων καὶ λέμβων προπόμενοι τὸν πρόεδρον, ὃν ἀνέμενε περαιτέρω τὸ πολέμικον «Πουτουά». Ἐκτὸς τῶν δύο ἄλλων πολεμικῶν, ἅτινα θέλουσι συνοδεύειν τὸν πρόεδρον εἰς Ρωσίαν, εἶχε συγκεντρωθῇ ἐν τῷ ὄρμῳ τῆς Δουκέρνης καὶ ἄπασα ἡ λοιπὴ μοῖρα τοῦ Βορρά. Πλήθος ἀναρίθμητον παρίστατο κατὰ τὴν ἀναχώρησιν. Ὁ ἀντιναύαρχος Κουρτίλ ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ «Πουτουά», τὸ δὲ πλήθος ἐχαίρεισε τὸν πρόεδρον διὰ βροντοῦσαν ἀνυμνήσιον. Ἐνθουσιασμὸς ἀπερίγραπτος. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ προέδρου εἰς Ρωσίαν προσέλαβε χαρακτηριστὰ ἀληθοῦς πατριωτικῆς διαδήλωσις. Ὁ Ἀνοτῶ καὶ ὁ ναύαρχος Ζερβαὶ συνοδεύουσιν τὸν Φέλικα Φῶρ.

— Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Μελὴν ἀναπληρῶν προσωρινῶς τὸν συνοδεύοντα τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὸ εἰς Πετροῦπολιν ταξιδεῖον τοῦ ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐδῆλωση, ὅτι δὲν θέλει ἀναμνησθῇ εἰς τὴν ἐλληνοτουρκικὴν ὑπόθεσιν πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Ἀνοτῶ. Κατὰ συνέπειαν αἱ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων διαπραγματεύσεις θὰ ἐπαναληφθῶσιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, ὅτε ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Προέδρου οὗτος εἰς Παρίσιον.

— Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται εἰς τὰ βυζαντινὰ φύλλα, ὅτι τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Φέλιξ Φῶρ ἐν τῷ συγκροτηθέντι ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρωθυπουργοῦ Μελὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀνοτῶ ὡμίλησε περὶ τῆς πορείας τῶν πρὸς διωμολόγησιν τῆς εἰρήνης μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεων. Ἡ ἐπελθούσα βραδυτὴ εἶπε, προέρχεται ἐκ μόνου τοῦ ζητήματος τῶν ὄρων, ὅφ' οὗς θὰ πληρωθῇ ἡ πολεμικὴ ἀποζήμιωσις. Αἱ ὑπὸ μίας τῶν Δυνάμεων προκληθεῖσαι διαφωναίαι εὐρηγναι ἐν ἐξομαλύνσει.

— Κατὰ τὰ βυζαντινὰ φύλλα, τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ Μητροπολίτης Τραπεζούντος Κωνσταντῖος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Καποὺ κεχαγῆ τῶν Πατριαρχῶν Ἀντωνάκη ἐφέντη μετέβη ἐντολῇ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχοῦ εἰς τὸ Σιγχιουλίσλαματ, ὅστις μετὰ πολλῆς τῆς προσηγιᾶς ὑπεδέξατο αὐτόν. Ἡ Α. Σ. οὕσα ἐγκρατὴς τῆς τουρκικῆς γλώσσης, συνειλέχθη ἐφ' ἱκανὸν μετὰ τοῦ Σιγχιουλίσλαματ περὶ τινων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, πρὸς ὑμνασίαν

τῶν ὁποίων διευθέτησιν ὑπεσχέθη ὁ τελευταῖος, ὅτι προθύμως θέλει παράσχει τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ.

— Ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατευθυνόμενος διὰ Κωνσταντίνης εἰς Γερμανίαν, ἵνα παραστῇ εἰς τὰ ἐκεῖ τελεσθόσμενα γυμνάσια, ὃ ἐκ τῶν ὑπαποστειλῶν τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐγκυμανατῆς τοῦ ὁθωμανικοῦ πυροβολικοῦ ἀντιστρατήγου Γκρουμκωφ πασᾶς.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Πετροπόλεως δύο νέα φρούρια θέλουσιν ἀνεγερθῇ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Κροστάνδης, ἅτινα καὶ θὰ ἐκπλησθῶσι διὰ μεγάλων τηλεβόλων. Οὕτω ἡ λιμὴν Κροστάνδης θὰ ἔχῃ 9 μεγάλα φρούρια.

— Ἐξ αὐθεντίας πηγῆς γινώσκειται, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, πλὴν τῆς προτάσεως τῆς περὶ τῶν ἄνω ὁρῶν ἐκκενώσεως τῆς Θεσσαλίας, ἐπρόβλεπεν ἀντιρρήσεις καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως θεωροῦσα αὐτὸ δυσανάλογον πρὸς τοὺς πόρους τῆς Ἑλλάδος καὶ φρονούσα, ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰς τὸ ἥμισυ, ἥτοι εἰς 50 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ πρότασις αὕτη ἀνατρέπει ὅλην τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην ἐργασίαν ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῶν καὶ ἐπαναφέρει ἐξ ἄρχῃς ἐπὶ τοῦ τάπητος τῆς συζητήσεως τὴν ἐλληνοτουρκικὴν ὑπόθεσιν.

— Ἐκ Σαφίης ἀγγέλλεται ὅτι ἤρξατο ἡδὴ ἡ ναυπηγίσις τῆς πρώτης κανονιοφόρου τοῦ καταρτιζομένου βουλγαρικοῦ πολεμικοῦ στόλισκου. Τὸ σκάφος ναυπηγεῖται ἐν Γαλλίᾳ, θὰ ὀνομασθῇ δὲ «Μαρία Λουίζα».

— Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Λονδίνου, ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδεχόμενος τὸν ἐν Πετροπόλει τοῦρκον πρεσβευτὴν κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐπισκεψὴν του, ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ρωσία θὰ ὑποστηρίξουν τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζήμιώσεως. Ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἐπεφόρτισε τὸν τοῦρκον πρεσβευτὴν δὲ πληροφορησθῇ περὶ τούτου τὸν Σουλτάνον.

— Τῆς πρώτης τάξεως τουρκικὸν τορπιλοβόλον «Μπέρ Ερκαν» ἐξέπλεσε ἐκ Δαρδανελίων διευθυνόμενος εἰς τὴν Μεσόγειον.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἀνεχώρησεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας Ὀλγα Νελίδωφ μετὰ τοῦ μικροτέρου υἱοῦ αὐτῆς. Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου θέλει ἀναχωρῆσαι εἰς Πετροῦπολιν καὶ ὁ πρεσβευτὴς, μέχρι δὲ τῆς ἐλευσεως τοῦ νέου πρεσβευτοῦ Ζηνοβίερ τὰ τῆς πρεσβείας θὰ διευθύνῃ ὁ κ. σύμβουλος Ζωδωύσκις. ὅστις λίαν προσεχῶς θέλει ἐπανακρίψει ἐκ Ρωσσίας, ὅπου εὐρεται ἤδη ἐπ' ἀδείας.

— Τὴν περίστασιν ταύτην ἐξελέξαν οἱ Ἀρμένιοι ὅπως ἀναγενοῦν τὸν ἐπαναστατικὸν ἐξερσησμον, ὅστις πρὸ πέρους ἀπέβη πρῶτος τόπου ὀλίγου εἰς τὸ γένος των. Τὴν παρελθούσαν ἐβδόμηδα στήθε ἐνόπλων Ἀρμενίων, εἰσεβαλόντα ἐκ τοῦ περσικοῦ, ἐπετίθησαν κατὰ μαχηθῆναι καὶ πατριᾶς καὶ διέπραξαν, κατὰ τὰς ἐκ τουρκικῆς πηγῆς εἰδήσεις, φρικαλέας ὀμότητες. Προχθὲς δ' ἐξήρθησαν πάλιν μύδροι ἐν μέσῳ τῇ Κωνσταντινῇ. Ὁ πρῶτος μύδος, μηδεμίαν εὐτυχῶς ἐπενεγῶν βλάβην, ἐξηκοντίστη κατὰ τοῦ φυλακείου τοῦ κτηρίου ἔθνα ἐδρεύει ὁ διοικητὴς τοῦ Πέραν Ἐνδέρ-βέης. Ὁ τολμητίας, εὐπρεπῶς ἐνδοδυμένος Ἀρμένιος, κατεδείχθη καὶ συνεληφθῇ. Ἐτερος Ἀρμένιος συναληφθῇ, ἐνφ' ἡτοιμάζετο νὰ βίβῃ μύδρον ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς. Τρίτος μύδος ἐξεβράχθη ἐν τινι προβαλάμῳ τῆς Πύλης, πρὸ τοῦ δωματίου τοῦ γραμματέως τοῦ Βεζίρη. Τρεῖς θεράποντες ἐπληρώθησαν, εἰς δ' ἐφρονεῦθη. Ὁ κρῖτος τῶν ἐκκρήσεων προεκάλεσεν ἐν ταῖς χριστιανικαῖς συνοικίαις ἀπερίγραπτον πανικόν. Τὰ ἐργαστάσια τοῦ Πέραν καὶ τοῦ Γαλατᾶ ἐκλείσθησαν καὶ χιλιάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν ἔτρεχον τῆς δεικνείας. Εὐτυχῶς οὐδεμία διεπράχθη αὐτοδικία ὑπὸ τοῦ ὁθωμανικοῦ ὄχλου καὶ ἡ ἀστυνομία καὶ ὁ στρατὸς ἐτήρησαν τὴν τάξιν. Τὴν προσδοκῶσιν οἱ Ἀρμένιοι ἐκ τοιούτων ἐνεργειῶν ἀποβαίνει ἀκατάληπτον. Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ εὐρώπη, ἥς παρίσταται ὁ Τσάρος, θὰ

βιασθῇ διὰ δυναμίδος καὶ διὰ τῶν τρομοκρατικῶν μεθόδων νὰ παρέμβῃ, εἶνε αὐτοφύκτωρ. Ἡ μόνη πιθανὴ συνέπεια εἶναι νέα ἀφύπνισις τοῦ μακαθθανικοῦ φανατισμοῦ, ἥς τὰ ἀναλώματα θὰ καταλάβῃ ἀδρόως ἡ δεκατιοχὴς ἡδὴ φυλῇ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τῆς εἰρήνης εὐρίσκειται εἰς τὴν χρυσωτέραν θέσιν. Ἡ στάσις τῆς Ἀγγλίας ἥτις ἔδωκε νέαν ὁδὸν φάσιν εἰς τὸ ζήτημα, συνετάραξε τὰς λοιπὰς Δυνάμεις, αἵτινες ἀναποράσιστοι ἤδη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, δὲν ἀποκλίνουν οὔτε ὑπὲρ τῶν προτάσεων τῆς Ἀγγλίας, οὔτε ὑπὲρ τῶν τῆς Γερμανίας. Διεξάγουσι δὲ μόνον ἰδιαιτέρας συνεννοήσεις ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν προτάσεων. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς συναντήσεως τοῦ Ἀνοτῶ μετὰ τοῦ Μουραβιέρ καὶ ἐκ τούτων ἀφῆθη νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα. Ὅσοι αἰσθάνονται ἀποράσεις ὑπὸ τῶν δύο ὁμιλημάτων εἶνε ἄγνωστον, ἐκεῖνο ὅμως ὅπου θεωρεῖται βέβαιον εἶναι, ὅτι οἰκιστὴς ἀνὴρ αὐτῶν, ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ δὲ εἶναι σταθερά. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐμβάλλει εἰς εὐλόγους φθόβους ὑποχωρήσεως τῆς Ἀγγλίας, ἐν ᾗ περιπτώσει Γαλλία καὶ Ρωσία συνταχθῶσιν πρὸς τὴν γνῶμην τῆς Γερμανίας.

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ Κυβέρνησις, ἐγνωσθῇ ὅτι, ὅτι ὑπέβλεπε νέαν πρότασιν. Κατὰ ταύτην, αἱ Μ. Δυνάμεις ὀφείλουσιν ν' ἀνακοινώσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὸς ὅρους τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης, ὅπως λάβῃ πλήρη γνῶσιν αὐτῶν καὶ δηλώσῃ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς, ἂν τοὺς δέχεται ἢ ὅχι. Τὴν πρότασιν τῆς ταύτης ἐστήριξεν ἡ Ἀγγλία εἰς τὸ ὅτι εἶναι δίκαιον ἡ Ἑλλάς, τὴν ὁποῖαν θὰ βαρύνουν οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης, νὰ γνωρίσῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἐκφέρει τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ ἐνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν. Τοῦτο δὲ, ὅπως μὴ εὐρεθῶν αἱ Μ. Δυνάμεις βραδύτερον πρὸ τοῦ γεγονότος τοῦ νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τυχὸν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποῖαν αὐταὶ μετὰ τῆς Πύλης θὰ ἔχουν συνομολογήσῃ. Κατὰ τῆς προτάσεως ὅμως αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας ἐκρηχύθησαν ἀμέσως αἱ πρὸ πάσης συζητήσεως, αἱ πλείεσαι τὸν Δυναμῶν, θεωροῦσαι ταύτην ὡς περιττὴν καὶ ὡς μέλλουσαν νὰ διαιωνίσῃ τὸ ζήτημα.

ΣΠΑΝΙΩΣ μονομαχία συνεκίνησε τὴν Εὐρώπην ὅλην ὅσον ἡ διεξήχθησα τὴν Κυριακὴν ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Παρισίων. Ὁ υἱὸς τοῦ δουκὸς τῆς Σάτρης πρίγκιψ Ἑρρίκος τῆς Δυρηνίας, ἀπελθὼν εἰς Ἀδυσινίαν, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀς ἐπεμπεῖν εἰδείθη εἰς τὸν «Φιγαρόν», αἰετύπως δεινότητος κατηγορίας κατὰ τῶν Ἱταλῶν ἀξιοματικῶν ὡς ἐπιδείξαντο ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὴν αἰγματοσύνην. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, ὡς ἦτον ἐπόμενον, ἔτρωσαν εἰς τὰ κέρια τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ἱταλικοῦ στρατοῦ. Ὁ στρατηγὸς Ἀλδερτόνης, ἐπανελθὼν πρὸ μικροῦ ἐκ τῆς ἐν Ἀδυσινίᾳ αἰγματοσύνης, προσεκάλεσεν εἰς μονομαχίαν τὸν πρίγκιπα, ἐπανελθόντα ἐπ' ἱσῆς τὴν παρελθούσαν ἐβδόμηδα εἰς Γαλλίαν. Ἐτέραν πρόσκλησιν ἀπηύθυνεν ὁ ὑπολοχαγὸς Πίνης, ἐκλεχθεὶς διὰ κλήρου ὑπέρμαχος τῆς τιμῆς τῶν Ἱταλικῶν ὅπλων. Ἀλλὰ, κατὰ τὴν ὑστάτην στιγμήν, καὶ Ἀλδερτόνης καὶ Πίνης, ὑπεχώρησαν ἐνώπιον τοῦ κόμητος τοῦ Τουρίνου, ἀνελθόντος τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου, ἀπελθόντος ἐπὶ τῆς εἰρήνης. Ἀρσένιος, ὅπως προκλήσῃ τὸν Δυρηνικὸν πρίγκιπα. Σημειωτέον ὅτι οἱ δύο βλαστοὶ ἐνδόξων βασιλικῶν οἴκων συνδέονται καὶ διὰ συγγενείας, διότι ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ κόμητος τοῦ Τουρίνου ἔλαβε σύζυγον τὴν πρῶτην ἐξαδέλφην τοῦ Δυρηνικοῦ πρίγκιπα. Ἡ μονομαχία ἐγένετο τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ ἄλσει τοῦ Βαυκρεσῶν, ὡς ὅπλον δὲ ἐξελέχθη ἡ σπάθη. Εἰς τῶν μαρτύρων τοῦ πρίγκιπος Ἑρρίκου ἦτον ὁ κόμης Λοντιόν, ῥώσως ἀπεσταλμένος παρὰ τῷ Μεναίλκ. Πεντάκις αἱ δύο αἰκμαῖοι νέοι ὤρμησαν ἐμμανὸς κατ' ἀλλήλων καὶ ἡ συμπλοκὴ παρετάθη περὶ τὴν ἡμισίαν ὥραν. Τὸ πρίγκιψ Ἑρρίκος, ὅστις εἶχεν ἤδη πλη-

γυθῇ ἐλαφρῶς εἰς τὸν ὄμον, ἐπληρώθη βαρέως καὶ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ ἡ μονομαχία ἐληξεν, τῶν πολεμίων συμφορῶν. Ὁ κόμης τοῦ Τουρίνου ἔλαβε μικρὰν ἀνυμνίαν εἰς τὴν χεῖρα. Ἡ μονομαχία εἶναι ἐν γένει ἀπρηχαιωμένην λείψανον βαρβάρων χρόνων. Αὐτὴν ὅμως τὴν φερόν ἐξενέχθη ἀληθὴς jugement de Dieu καὶ ἐτιμωρήθη ὁ ἀδίκησας. Ἀξιοκατακρίτως ἐκ πάσης ἀπόψεως προσεχέθη ὁ πρίγκιψ Ἑρρίκος, οὗ ὁ βίος δὲν ὑπέρεξε καὶ ἄλλως ἀνεπλήρητος, Γάλλος πατριώτης, οὐδένα εἶχε λόγον νὰ σπείρῃ νέα ζίζάνια μεταξὺ δύο ἀδελφῶν ἑθνῶν καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς ὑπερολογισμοὺς τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς. Γάλλος πρίγκιψ, ὅφρηνε νὰ σεαυτοῦ συγγενὴ οἶκον καὶ νὰ μὴ ὕβριση τὸν στρατὸν, ἐν ᾧ ὑπηρετήσιν ἐντίμως ὁ πρόσφυς πατὴρ του.

ΠΕΤΕΡΧΩΦ. 12 Αὐγούστου. Μόλις ἤγγελλεν διὰ σιμάτων ἡ ἀφίξις τοῦ «Σουκκούρ» καὶ τοῦ «Πουτουά», ὁ Τσάρος Νικόλαος Β' ἐπιβάνων τῆς θαλαμηγού «Ἀλεξάνδρος» ἐπλεσε πρὸς συνάντησιν τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἡ συνάντησις τοῦ κ. Φέλιξ Φῶρ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας ἔφερε τὸν χαρακτήρα ἀληθοῦς ἐξαιρετικῆς ἐγκαρδιότητος. Κατησπάσθησαν ἀλλήλους καὶ συνειδήθησαν ἐπὶ μακρὸν φιλικῶς καπιζόντες καὶ καθήμενοι πληρὸν ἀλλήλων ἐπὶ τῆς πύρας τῆς «Ἀλεξάνδρος». Αἱ ἀνεφύμια καὶ αἱ χητοκρυαὶ δὲν διεκόπησαν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν κατ' ἑλπὴν τὴν ὁδὸν ἀπὸ Κροστάνδης εἰς Πέτερσβουργ, καθὼς καὶ εἰς τὸν λιμένα. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ ὑπερεκπλήκων ἐξεδήλωτο διὰ ζητωκραυγῶν φρονετιδῶν. Ἡ διακόσμησις τῆς πόλεως εἶνε θαυμασία. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορίας ἦτο ἐπίσης εὐμενής. Εἰς τὸ ἐπακολουθήσαν οἰκονομικὸν πρόγραμμα αἱ γάλλοι προσκεκλημένοι ἦσαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ὁ κ. Ἀννοτῶ, ὁ στρατηγὸς Βουδέρ καὶ ὁ ναύαρχος Ζερβαί.

ΠΕΤΕΡΧΩΦ 14 Αὐγούστου. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ καὶ αἱ ἐκδηλώσεις συμπάσης ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Φῶρ εἶνε ἀπερίγραπτοι. Κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῖμα, τὸ δὸθεν πρὸς τιμὴν τοῦ κυρίου Φῶρ, ὁ Τσάρος προηῖεν ὑπὲρ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐξέφρασε τὴν ἐμδομὸν χαρὰν τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην καὶ προσέειπε ὅτι ἐλπίζει, ὅτι ἡ εἰλικρίνεια τῶν ἐκδηλωθέντων αἰσθημάτων θὰ συσφύγῃ τὴν βαθυτάτην φιλίαν καὶ συμπάθειαν τὴν ὁποῖαν τὰ δύο κράτη αἰσθάνονται ἀμοιβαίως. Ὁ κύριος Φῶρ, ἀπαντῶν ἀμέσως ἐπεθεώρισε τὰ πρὸς τὴν Ρωσίαν αἰσθημάτων τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους, προσέειπε ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ ἀμφοτέρων τῶν λαῶν ὑπάχει ἡ αὐτὴ σκέψις ἀμοιβαίας πίστεως, προσωρινῶς δὲ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς εἰρήνης. Παρ' ἑλπὴν τὴν βροχὴν, αἱ ἐνθουσιάζοντες διαδηλώσεις τοῦ λαοῦ, αἵτινες γίνονται ἀκαταπαύστως διὰ τὸν κ. Φῶρ, ὑπερβυθίζον τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Παρισίων κατὰ τὴν ἐπισκεψὴν τοῦ Τσάρου εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας καὶ ὁ κ. Φῶρ ἔκαμαν τὰ ἐγκαίνα τῆς γεφύρας Τροΐνης ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, τῶν ἐπιστολῶν αἵτινες ἀντιπροσώπωνσαν τοὺς ἀξιοματικούς τοῦ γαλλικοῦ καὶ ρωσικοῦ στόλου, τῶν γενικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Ὁ κ. Φῶρ ἐξηκολούθησε κατόπιν μόνος τὰς ἐπισκέψεις του καὶ ἤρξατο νὰ δέχεται τὰς ἐπισημοὺς τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων. Κατὰ τὸ γεῖμα, τὸ δὸθεν ἐν τῇ Γαλλίᾳ πρεσβεία, τὰ πλείη ἐξητοκρυαζόντων ἔξω καὶ ὁ κ. Φῶρ ἠναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην. Τὰ πορτογενήματα καὶ αἱ φωταυφίαι εἶνε φαντασμαγορικά.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ, λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν σταφιδομέτρων κατὰ τοῦ μέτρου τῶν ἐγγυήσεων καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ παρακράτησις εἶναι τὸ μόνον μέσον διὰ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ διατηρηθῶν αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος, ἀπεφάσισε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτό. Πρὸς τοῦτο, ἐπέδωκε ἡ διὰ Β. διατάγματος παρατάσις τοῦ σήμερον λήγοντος νόμου περὶ παρακρατήσεως ἢ τοῦ ἀδυνάτου, ἡ κυβερνήσις κατόπιν μακρᾶς συσκέψεως, ἀπεφάσισε νὰ προσάγει τὴν Βουλὴν τὰχιστα, ὅπως υποβάλῃ αὐτὴ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον πρὸς ἐπιψήφισιν. Ἡμέρα δὲ συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ὁρίσθη ἡ αὐρίον Σάββατον ὡς 5 μ. μ. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες βουλευταὶ ἀριθμούνται εἰς 101, θὰ πρεσβύουν δὲ ἀφαιρούμενοι δὲ ἔθλουν οἱ αἱ τὸν σταφιδομέτρων τῆς Πελοποννήσου ἐπαρχίαν βουλευταί, αἵτινες ἐνδοαφένονται τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς ἐπιψήφισως τῆς παρακρατήσεως. Ἐκτὸς τοῦ νομοσχεδίου τῆς παρακρατήσεως ἡ Κυβέρνησις θέλει ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν ἐπιψήφισιν καὶ ἐνός ἢ δύο

δωδεκατημορίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, καθόσον αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις ἐξαντλοῦνται μὲν πρὸς τέλος Αὐγούστου. Εἰς οὐδεμίαν δὲ θέλει προβῇ ἐν τῇ Βουλῇ ἀνακοίνωσιν σχετικὴν μὲ τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης, ἔστω καὶ ἂν προκληθῇ συζήτησις. Ἡ θέσις τοῦ ζητήματος εἶναι τοιαύτη, ὥστε πᾶσα ἀνακοίνωσις θέλει βλάβῃ σπουδαίως αὐτό. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὅμως μέχρι τῆς αὐρίον ἀνακοινώσεως εἰς τὴν κυβερνήσιν αἱ ἐπίσημοι ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων περὶ τοῦ ζητήματος, τότε ἐκείσας θέλει σπεύσει νὰ γνωρίσῃ ταύτας καὶ εἰς τὴν Βουλὴν. Κατ' ἀσφαλὲς πληροφαιρὶς ἡ ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀντιπολίτευσις οὐδεμίαν θέλει φέρῃ ἀντίρρησην εἰς τὰ νομοθετικά ταῦτα μέτρα τὰ ὅποια ἡ Κυβέρνησις θὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν. Τούναντιον μάλιστα, βεβαιούται, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης μετὰ τῶν φίλων του βουλευτῶν θέλει ὑποστηρίξῃ τὰ μέτρα ταῦτα.

Τηλεγραφήματα ἐκ Πατρῶν ἀνήγγειλαν ὅτι δυνάμει ἐντάλατος τοῦ ἐρέτου κ. Γριμάνη συνελήθη ἐν Τριπόλει καὶ ὠδηγήθη προχθὲς εἰς Πάτρας ἀπὸ συνοδείαν τριῶν χωροφυλάκων ὁ κ. Γρηγόριος Νομάρης Ἀχαιοῦλιδος κ. Λαδοπούλου, κατηγορούμενος ἐπὶ ἐκδιδάσει καὶ δωροδοκίᾳ.

— Αἱ Δανίδες νοσοκόμοι, αἵτινες εἶχον ἔλθῃ ἐκ Κοπεγχάγης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου πρὸς νοσηλίαν τῶν τραυματιῶν καὶ ἐξενίζοντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀπῆλθον διὰ τοῦ αἰσηροδρόμου Πελοποννήσου εἰς τὴν πατρίδα των, περατωθείσης τῆς ἀγαθοεργου ἀποστολῆς των.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ. Κατὰ τὴν βὴν τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου ἀπέβησαν ἐν Ἰωαννίνοις ὁ διαπρεπὴς λόγιος ἱατρός Γ. Γ. Γ. Τσιγάρης. Ἐπὶ τῇ γῇ τῆς ἡμέρας πρὸς τὴν ἐκείνην εἶναι μόνον τὴν ἀναρχίαν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐν δὲ τῷ προσεχῇ σὺλῳ τῆς Φωκίας ἐδόμεν ἐκτενῶς διαλέξει περὶ τοῦ διακεκριμένου τούτου ἱατροῦ καὶ εἰδικοῦ ματευτήρος, οὗ ἐσπερήθη ἡ πολυστέφανος πατρίς ἡμῶν Ἡπειρος. Σουλτανοῦμεθα δὲ ἀπὸ καρδίας τὴν οἰκονομίαν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐνταῦθα λόγιον καὶ φιλόπατρι ἀδελφόν του καὶ φίλον μας κ. Νικόλαον Τσιγάρην, ὡς καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ στερήσει του.

Ὁ κ. Χαρ. Καρεντζόπουλος διατρίψας ἐνταῦθα δι' ὑποθέσεις τοῦ ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος ε

Θλιβερά εἶνε ἡ εξέτασις τοιούτων γεγονότων· ὃ δὲ περιτρέχων σήμερον τὴν Ἡπειρον θὰ εὕρῃ τρανὰ μαρτύρια καὶ ἀνεξάλειπτα τῆς καταστάσεως, ἥτις ἐνεκα τούτου ἐδημιουργήθη. Μετ' ἀπορίας ἐκφράζονται καὶ αὐτοὶ οἱ μάλλον πείσμονες καὶ φανατικοὶ Ὀθωμανοὶ περὶ τῶν γεγονότων. Δὲν χωρεῖ τὸ κεφάλι των πῶς ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν κατέλαβε τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Πρέβεζα καὶ διατί ὁ ἑλληνικὸς στόλος δὲν ἀπεβίβασεν εἰς Ἀγ. 40. στρατὸν ὅπως εἰς αὐτὸν παραδοθῇ ἅπασα ἡ ἐπαρχία Δελβίνου, Ἀργυροκάστρου, Παραμυθίας, Τεπελενίου κλπ. Δὲν ἀπαιτεῖτο δὲ μεγάλη καὶ ἰσχυρά στρατιωτικὴ δύναμις. Ἦρουν 3—4 χιλ. στρατοῦ. Διότι πόλεμος εἰς τὰ μέρη ταῦτα τῆς Ἡπείρου δὲν θὰ ἐγίνετο. Εἶχεν ἀποφασισθῇ ἤδη νὰ παραδοθῇ ἀναιμάκτως τὸ τμήμα τούτο τῆς Ἡπείρου καὶ ἀπῆλθον, ὡς εἶδομεν, οἱ ἀπεσταλμένοι νὰ υποβάλλωσι τὴν ὑποταγὴν των εἰς τοὺς φυγόντας Ἕλληνας ἀρχηγούς. Ἀλλως τε, ἂν παρίστατο ἀνάγκη καὶ ἄλλου στρατεύματος, ἐκεῖ ἦσαν οἱ λεοντόκαρδοι κάτοικοι τῶν Ἀκρωκεραυνείων, τὰ τέκνα τῆς Χειμάρρας καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων, ἅτινα εἰς παρομοίας περιστάσεις ἔλαβον τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ὑπερήσαν τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος. Οὕτω τὸ μικρὸν σῶμα τοῦ στρατοῦ προχωροῦν θὰ ἐξωγυροῦτο καὶ θὰ ἀπετέλει ἀριθμὸν ἐπιβλητικόν, δυνάμενον νὰ ὑπερνικήσῃ πᾶν ἐμπόδιον καὶ νὰ καταστείλῃ πᾶσαν ἀντίστασιν. Ἀμέσως δὲ ἡ δύνατο νὰ βαδίσῃ ἀφ' ἐνὸς κατὰ τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ ἐξ ἄλλου κατὰ τῆς Ἐπισκοπῆς, θέσεως ἰσχυρᾶς, ἵνα οὕτω ἐξασφαλισθῇ ἀπὸ ἐνδεχομένην ἐπιθεσιν καὶ βαδίσῃ διὰ τῆς Ἐπισκοπῆς ἵνα ἐνωθῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ ὅστις ἐκ Φιλιππιάδος καὶ Πέντε Πηγαδίων προήλαυνε κατὰ τῶν Ἰωαννίνων.

Ἐκν, ὅντως, οὕτως ἀπεφασίζετο καὶ ἐξήρχετο σῶμα ἑλληνικὸν ἐξ Ἀγ. Σαράντα, ὃ ἐν Ἰωαννίνοις συγκεντρωθεὶς ἐξ 9 χιλ. μόνον στρατός, περιδεὴς καὶ κατατρομαγμένος, ἐκινδύνευε νὰ συλληφθῇ αἰχμάλωτος ἐὰν δὲν ἐσπευδε διὰ φυγῆς ἀτάκτου καὶ βαδίζων νυχθημερόν νὰ διευθυνθῇ εἰς Λιεσκόβικον καὶ ἐκείθεν πρὸς τὰ Βιτώλια. Ἡ τὸ ἐν ἡ τὸ ἕτερον ἤθελε συμβῇ. Διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης ἅπασα ἡ Ἡπειρος θὰ εὕρισκετο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν ἤδυνατο νὰ ἀντιτάξῃ ἀντίστασιν· μάλλον θὰ ἐσκέπτετο περὶ τῆς φυγῆς.

Φαντασθῆτε ἐὰν κατὰ τὴν Τετάρτην μέχρι Παρασκευῆς ὅτε ἐφευγον αἱ ὀθωμανικαὶ οικογένειαι ἐξ Ἰωαννίνων πρὸς τὸ Λιεσκόβικον καὶ ὁ ἐξ 22 χιλ. στρατός περιωρίσθη μόνον εἰς 9 χιλ. διηυθύνοντο καὶ ἐν σῶμα ἐξ Ἀγ. Σαράντα τί θὰ ἐγίνετο; τί τρόμος καὶ πανικός θὰ καταλάμβανε στρατὸν καὶ πολίτας! Μόνον ὅτι ἀνεφάνησαν τὰ πλοῖα εἰς Ἀγ. 40 ἐσπευσαν πάντες νὰ παραδώσωσι τὴν πατρίδα των καὶ διασώσωσι τὰς περιουσίας των.

Ἐνῷ ἐγίνοντο ταῦτα καὶ ἤρχοντο εἰδήσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡπείρου ὅτι ὁ Κουμουνοῦρος εἶχε φθάσει μέχρι Πέντε Πηγαδίων καὶ ἠπεῖλει τὰ Ἰωάννινα, ὃ δὲ στόλος εἶχεν ἀποκλείσει τὰ παράλια καὶ ἀποβιβάσει στρατὸν, οἱ κάτοικοι εὕρισκοντο ἐν διαρκεί ἁγωνίᾳ καὶ εἰς πυρετώδη κίνησιν· ἐστέλλον πῆλους καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις ἵνα φέρωσιν εἰδήσεις περὶ τοῦ σημείου εἰς τὸ ὁποῖον εὕρισκοντο τὰ ἑλληνικά στρατεύματα. Ἐπίστευον ὅτι εἶχε λήξαι τὸ ἀμαρτολόγιόν των. (ἀκολουθεῖ)

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΡΙΖΑΡΗ

Οἱ ἐκτελεστοὶ αὐτῆς καὶ ἡ παράδοσις καὶ τοῦ ἀρθροῦ 83

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς «Φωνῆς» τῆς 11 παρελθόντος Ἰουλίου τρανῶς κατεδείξαμεν τὴν πρὸς ζημίαν τῶν πτωχῶν νέων τοῦ Ζαγορίου καταπάτησιν καὶ ἀθέτησιν καὶ τοῦ ἀρθροῦ 65 τῆς διαθήκης Ριζάρη. Ἐλθωμεν ἤδη νὰ καταδείξωμεν τὴν ἐπίσης γενομένην εἰς αὐτοὺς τούτους ἀδικίαν διὰ τῆς ἀθετήσεως καὶ καταπατήσεως καὶ τοῦ ἀρθροῦ 83 αὐτῆς, ἥτις προήλθεν ἐκ

συναλλαγῆς καὶ ἐπὶ τῷ ὄρῳ, ἵνα ὁ μὲν τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παρακάμψῃ τὸ ἀρθρον 153 τῆς διαθήκης, ὅπως παρέκαμψαν τοῦτο καὶ οἱ ἐκτελεσταί, καὶ ἐπικυρώσῃ παρανομωτάτην ἐκλογὴν συμβούλου καὶ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης, οἱ δὲ ταύτην ἐπιδιώξαντες ἵνα δεχθῶσιν ὡς γραμματέα τοῦ συμβουλίου ἐναντίον τοῦ ἀρθ. 83 τῆς διαθήκης ἀνθρωπὸν του. Ἡ συναλλαγή αὕτη ἐπέτυχε καὶ ἐξετελέσθη πληρέστατα. Ἀλλ' ὁ κατόπιν ἐλθὼν ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὁ καὶ νῦν τοιοῦτος κ. Ἀθ. Εὐταξίας, ἐπάταξε δεινῶς τὴν παράνομον τοῦ ἐκτελεστοῦ ἐκείνου ἐκλογὴν διὰ Βασ. Διατάγματος καὶ ἀπήτησεν ἀντικατάστασιν σύμφωνα τῷ ἀρθρῳ 153 τῆς διαθήκης, ἥτις καὶ ἐγένετο. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἐχρησίμευσεν καὶ ὡς καλὸν μάθημα εἰς τοὺς κκ. ἐκτελεστάς, ὡς κατεδείξαμεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς «Φωνῆς» τῆς 27 παρελθόντος Ἰουνίου, καὶ νέον ἤδη τοιοῦτον λαμβάνουσι παρὰ τοῦ ἰδίου ἐπὶ ὁμοίᾳ πράξει των. Εἰς τὸ δοθὲν τότε μάθημα παρωράθη καὶ ἡ ἀπαιτήσις παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς καὶ τοῦ παραβιασθέντος ἀρθροῦ 83 τῆς Διαθήκης Ριζάρη. Ἐχομεν ὁμῶς δι' ἐλπίδος ὅτι γενήσεται τοῦτο νῦν καὶ ἐκβληθήσονται οἱ πρηνόμως κατέχοντες τὴν θέσιν γραμματέως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν καὶ δοθήσεται αὕτη τοῖς δικαιούχοις κατὰ τὸ εἰρημένον ἀρθρον 83 τῆς Διαθήκης.

Ὁ ἀείμνηστος Γ. Ριζάρης ὅπως καλῶς καὶ σοφῶς διατάξατο πάντα τὰ τῆς Σχολῆς του διὰ τῆς διαθήκης του, προνοήσας περὶ πάντων τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς τῇ τε ἰδίᾳ πρωτοβουλίᾳ καὶ τῇ συμβουλῇ τῶν ἐξόχων νομιμαθῶν καὶ λογίων τῆς ἐποχῆς του, οὗς καὶ ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης του καὶ φρουροὺς αὐτῆς ἔταξεν, ἐμερίμνησε καὶ περὶ τοῦ γραμματέως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκτελεστῶν του. Ὅθεν ἐν ἀρθρῳ 83 τῆς διαθήκης του ὁρίζει τὰ περὶ τούτου λέγων ἐπὶ λέξει: «Ἀρθ. 83. Τὸ τριμελὲς ἢ δευτερόν συμβούλιον ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ παραλαμβάνῃ κατ' ἀρέσκειαν ἕνα τῶν ὑποτρόφων τῆς πατρίδος μου (τοῦ Ζαγορίου δηλαδὴ) ὡς γραμματέα, χορηγοῦν αὐτῷ διὰ τὴν ἑκτακτοῦ ταύτην ἐργασίαν του δέκα δραχμὰς κατὰ μῆνα περιπλέον τῆς τακτικῆς συντάξεως». Ἐν δὲ τῷ ἀρθρῳ 89 τῆς διαθήκης του ὁρίζει καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως.

Δυστυχῶς καὶ ὁ διδόμενος οὗτος ἄρτος ὑπὸ τοῦ ἀείμνηστου Ριζάρη εἰς τοὺς ὑποτρόφους τῆς πατρίδος του, τοὺς Ζαγοριοίους, ἀφῆρθέη αὐθαίρετως καὶ ἐδόθη καὶ οἰδεῖται εἰς ἄλλους μηδὲν κοινὸν ἔχοντας μὲ τὴν διαθήκην καὶ τοὺς ὑποτρόφους του καὶ μὲ τὴν πατρίδα του τὸ Ζαγόριον. Ἐπιζητεῖται δηλαδὴ πᾶς τρόπος καὶ πᾶν μέσον ἵνα, εἰ δυνατόν, τοὺς πρώτους καὶ κυρίους δικαιούχους, τοὺς Ζαγοριοίους, καταστήσωσιν ἐν μοίρᾳ Καρὸς ἐν τῇ Σχολῇ Ριζάρη, ὃς δι' αὐτοὺς κυρίως ἱδρύσε τὴν ἐν Ἀθήναις φερώνυμον Σχολὴν του. Εἰς πάντας δὲ τοὺς ἐκ περάτων Ἡπείρου, Ἀλβανίας, Μακεδονίας, Θρακοβουλγαρίας, Ἀσίας, νήσων τοῦ Αἰγαίου κτλ. ἔχουσιν ἀναπεπταμένας τὰς πόλας τῆς Σχολῆς Ριζάρη, ἀραρότως δὲ κεκλεισμένας εἰς τοὺς δικαιούχους συμπατριώτας τοῦ Ζαγορίου. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ ὡς νὰ ἦτο ἡ Σχολὴ του ὑπουργεῖον, ἔχουσι καὶ ὑπογραμματέα, ὁ διευθυντὴς ἕτερον γραμματέα ἔχει, ὁ οἰκονόμος ὑποοικονόμον, πᾶς ἐν γένει ὑπὸ τὸ πρόσημα φιλοπατρίας ἄστυλόν ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν τέκνων του εὕρισκε κτλ. κτλ. Πιστεύομεν δὲ ὅτι δὲν ἀπαιτῶμεθα, ἐὰν εἰπωμεν ὅτι ἀμερολήπτου καὶ ὑπὸ ἀνδρῶν πονούντων τὴν Σχολὴν ἐξελέγξωσι καὶ ἀπαριθμήσωσι γενομένης θέλωσιν εὐρεθῇ ἐν αὐτῇ οἱ ὑπὸ διαφόρους τίτλους ὑπάλληλοί της καὶ ὑπὸ ἀνυπόστατους ὑπηρεσίας πλεόντες ἢ οἱ ὑπότροφοι καὶ μαθηταὶ αὐτῆς τρεφόμενοι καὶ μισθοδοτούμενοι ὁδῶς ὅλας εἰς βάρος καὶ ζημίαν τῶν ἀτυχῶν καὶ ἀπόρων νέων τοῦ Ζαγορίου. Ἐπειτα ἀποστρεφόμεθα ἡμεῖς οἱ ῥωμιοὶ τὸν ἔλεγχον, ὅστις ἀμελλήτως πρέπει νὰ εἰσέλθῃ παντοῦ καὶ νὰ ἐκκαθάρῃ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πᾶν ἐκπαιδευτικὸν καὶ φιλοanthropικὸν ἱδρυμα τῶν ῥωμαϊκῶν Παναμάδων.

Πάταγος μέγας, ψευδὴ πιστοποιητικὰ καὶ τι

δὲν γίνεται, ἵνα τίς πρῶτος εἰσέλθῃ καὶ γινῇ ἐκτελεστής, διευθυντὴς ὑπὸ τίτλους ἰθαγενείας Ἡπειρώτου, Χίου, Θρακὸς κτλ., εἰς τοιαῦτα ἱδρύματα καὶ δὴ εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν, (μέλι ἔχει τὸ ἀτυχές τοῦτο τοῦ Ζαγορίου ἱδρυμα), ἦν παντὶ σθένει ἀγωνίζονται νὰ καταστήσωσι οἰκογενειακὸν κτῆμα ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν οἱ τῶν πρωτοβουλίαν ἔχοντες, αἵτινες πάντας τὰς ἐκθέτους πράξεις καὶ παραβάσεις τῆς διαθήκης θέλωσι νὰ δικαιολογήσωσι διὰ ὁθὲν προηγουμένων, δι' εὐρύσεως τοῦ κύκλου τῆς ἐνεργειᾶς των, πράγματι δὲ διὰ σκοπούς, οὗς αὐτοὶ οὐκ ἔδωκαν. Ἀλλὰ ποῦ ὑπάγουσιν τὴν βελόνταν; Δι' ἀπέθανε τὸ περιώνυμον Ζαγόριον καὶ θὰ ζητήσῃ εὐθύναν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους τῆς διαθήκης Ριζάρη θεωροῦντας ἑαυτοὺς. Ὡ νήπιαι! Καὶ πρὸς τί τοῦτο; αὐτοὶ οἶδαν καὶ πᾶς κοινὴς ἔννοει. Ἀλλὰ καὶ μέγα σφάλμα ποιεῖ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ εὐθύναν ὑπέχει, διότι ἐκκαθάρσας τὴν δὲν ἐφαρμόζει τὸ ἀρθρον 151 τῆς Διαθήκης Ριζάρη, καθ' ἣν ἐδέχθη ὑποχρέωσιν καὶ ἐπιτρέπει ν' ἀδικῶνται ἐν μέσας Ἀθῆνας δικαιοῦχοι ἱερῶν διατάξεων διαθηκῶν διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ τῆς τοῦ πανελληνίου ἐγνωμοσύνης ἀναγνωρισθεῖσων ὑπὸ τινων ἐκτελεστῶν, ὧν τὸ γνήσιον τῆς ἐκλογῆς ἀπροκαλύπτως λέγομεν ὅτι διαφιλονεικούμεν κατὰ τὴν Διαθήκην Ριζάρη.

Ποιοῦντες καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ ἀρθροῦ 83 γνωστὴν μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύριον Ὑπουργὸν ἀπεκδεχόμεθα μετὰ τῶν δικαιούχων Ζαγοριοῦ ἐν τῷ ἐκ διαθήκης καθήκοντι αὐτοῦ καὶ τῇ εὐθυνοῦντι ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν κκ. ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης Ριζάρη ῥητῶς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 33 τῆς διαθήκης του καὶ διὰ φραγμῶν νὰ ἐκδιώξῃ ἐκείθεν τοὺς διὰ τῆς ὁπισθίας θύρας εἰσελθόντας καὶ οὐχὶ διὰ τῆς κυρίας καὶ ἀναπεπταμένης καὶ νομίμου, δι' ἧς δικαιοῦχοι ἔχουσιν εἰσερκεσθαι ἐκεῖνοι, οὗς τὸ ἀρθρον 81 τῆς διαθήκης ὁρίζει. Διότι μέγα ἀδικον προγενήσεται τῷ ἐλευθέρῳ ἔθνει, ἐὰν οἱ δικαιούχοι δοῦλοι δικαστικῶς ζητήσωσι τὰ ἐν μέσας Ἀθῆνας καταπατούμενα δικαῖά των.

Συνελόντι εἰπεῖν κατὰ τὸ εἰρημένον ἀρθρον τῆς Διαθήκης Ριζάρη 83 τί θέλωσιν ἐν τῇ σχολῇ του οἱ ἐξ ἄλλων χωρῶν γραμματεῖς καὶ ἄλλοι; Ἐλλείπουσι Ζαγοριοὶ ἱκανώτατοι, λογιώτατοι, ἐπιστήμονες, πεπειραμένοι, πονούντες τὴν σχολὴν των καὶ δυνάμενοι νὰ ἀποδώσιν χρησιμώτατον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς σχολῆς πρὸς τὴν νῦν τρέφομαι καὶ πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, οἱ πανταχοῦ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τῇ οὐλῇ καὶ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι τιμῆσαντες καὶ τιμῶνται αὐτὴν καὶ ὑψοῦ τὸν Ἑλληνισμὸν κρατῆσαντες καὶ δυνάμενοι νὰ φωτίσωσι τοὺς τελείων ἀγνοῦντας ἐκτελεστάς περὶ Ζαγορίου καὶ Ἡπείρου ἐν γένει· διότι δυστυχῶς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ δικολαβικοὺς ἐλέει φουρμένους ἐκτελεστάς Ζαγορίου καὶ Ἰωαννίνων οὐδεμία μετὰ τοῦ τοῦ ἐκείνου συνδέει σχέσις, ὅπερ καὶ οἱ ἴδιοι ἐν συνειδότως ἀνομολογοῦσιν, ὡς καὶ τὴν παντὶ ἀγνοίαν αὐτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, ἥτις δι' αὐτοὺς εἶνε terra incognita. Προσεχῶς περὶ παραβάσεως ἄλλων ἀρθρῶν καὶ ἄλλων ὑπερβάσεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Universitate»

ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Τὸ ἑλληνικὸν τούτο καφενεῖον νεωστὶ ἠνέκα τὰς πόλας αὐτοῦ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ κόν, διευθυνόμενον δὲ ὑπὸ τοῦ εὐέλπιδος καὶ Ἰωάννου Κωνσταντίνου Ἡπειρώτου εἰς τῆς κομποπόλεως Γρεβενῶν τοῦ Ζαγορίου παρέχει πᾶσαν πληροφορίαν εἰς πάντα ἑλλήνα ἀφικνούμενον εἰς Βουκουρεστίον. Συνιστῶμεν ὅπως τὸ καφενεῖον τοῦτο εἰς πάντα Ἡπειρώτην καὶ εἰς πάντα ἑλλήνα διερχόμενον ἐκ Βουκουρεστίου.

Παρακαλοῦνται θερμῶς ἅπαντες οἱ συνδεδεμένοι νὰ μὴ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ ἀναμένουν ἄλλας ἰδιαίτερας παρακλήσεις.